

Ons grootste geschenk (kolom 16)

Sinds maart 2020 is de censuur dramatisch toegenomen. Op 19 april verkondigde het opperhoofd van YouTube op CNN dat alles wat in strijd is met de adviezen van de Wereldgezondheidsorganisatie (WHO) kan worden verwijderd. Dat gebeurt dan ook. Niet alleen op YouTube, maar ook op Facebook, Twitter, LinkedIn en vele andere platforms. Ook op televisie en in de gedrukte media horen we vrijwel uitsluitend één stem. Alles wat daartegen spreekt wordt ontkend, gebagatelliseerd, belachelijk gemaakt of domweg gecensureerd. Kritiek op de WHO is in feite niet meer mogelijk. Maar dat betekent natuurlijk niet dat de WHO de waarheid in pacht heeft. Integendeel. De censuur en de afgedwongen consensus wijzen er duidelijk op dat de waarheid wordt onderdrukt. Steeds meer mensen beseffen dat ook.

Een van de leidende stemmen in het verzet is de gepensioneerde Duitse arts en hoogleraar Sucharit Bhakdi, een microbioloog en epidemioloog die duizenden artsen opleidde. Op 26 maart stuurde hij een open brief aan Angela Merkel met daarin vijf kritische vragen over de crisis. Die brief werd door Merkel nooit beantwoord. Sindsdien is Bhakdi door velen buiten de mainstream geïnterviewd. Samen met zijn vrouw Karina Reiss schreef hij een boek over de crisis, dat in het Engels werd gepubliceerd als: *Corona, False Alarm? Facts and Figures*. Op 4 december verscheen bij Blue Tiger Studio een Nederlandse vertaling. In november werd Bhakdi's YouTube kanaal geblokkeerd. Op 2 december werd Bhakdi geïnterviewd door Fox News. Deze korte video (3'42") werd onmiddellijk wereldwijd gecensureerd. In de video is Bhakdi zeer stellig:

Fox: "Wat is volgens u de meest schadelijke maatregel?"

Bhakdi: "De dreigende vaccinatie."

Fox: "Maar wat betreft de anderhalvemeter en de mondkapjes, welk van die twee is het meest misplaatst."

Bhakdi: "Beide."

Fox: "Hebben ze allebei geen wetenschappelijke basis?"

Bhakdi: "Zero science."

[...]

Fox: "Anthony Fauci beweert dat 75 procent van de Amerikanen gevaccineerd moet worden om groepsimmunitet te bereiken. Wat vindt u daarvan?"

Bhakdi: "Volslagen onzin. Ik weet dat Fauci een bekende geleerde en immunoloog is, maar dit is onjuist. Wij leggen dat gedetailleerd uit in ons boek.

Iemand die zoiets zegt heeft niet het geringste begrip van immunologie. Ik wil overal de discussie met hem aangaan, maar dat kan niet in twee minuten."

Fox: "Dus u denkt dat het Covid vaccin niet nodig is?"

Bhakdi: "Ik denk dat het ronduit gevaarlijk is. En ik waarschuw u, als u daarmee doorgaat, gaat u uw ondergang tegemoet. Het is volkomen overbodig."

In het interview zegt Bhakdi ook: "Honderdduizenden mensen staan op en zeggen: Gaat u eens rustig zitten allemaal. Lees u in, denk na en trek dan uw conclusies. Geloof niet wat u gezegd wordt. Denk zelf na en trek uw eigen conclusies. Daarom hebben we dat boek geschreven. Want alles wat u verteld wordt te doen is absolute onzin. In ons boek blijft geen vraag onbeantwoord. U hoeft het alleen maar te lezen en na te denken." Hier raakt Bhakdi denk ik aan de kern van de problematiek: Het vertrouwen van de mensen in autoriteiten en het wantrouwen in hun eigen oordeelsvermogen. Dat kan gezien worden als het resultaat van een ontwikkeling die al vele decennia gaande is.

Uit psychologisch en sociologisch onderzoek zijn vooral twee zaken duidelijk geworden. Mensen conformeren zich aan de groep en mensen volgen de leiding. Ook al gelooft de groep de grootst mogelijke onzin, de meesten zullen zich conformeren aan de groep. Het Asch experiment (1951) laat zien dat als de groep de kortste lijn het langst vindt, de meesten zich daar bij zullen aansluiten. Het Milgram experiment (1961) laat zien dat de meeste mensen de leiding zullen volgen, ook al betekent dat de dood van anderen. Deze experimenten werden vele malen herhaald, met steeds dezelfde resultaten. De conclusies uit deze experimenten zijn geleidelijk aan bepalend geworden voor onze politieke en sociale structuren. Tegelijkertijd is de keerzijde van deze conclusies steeds verder uit het politieke en sociale discours verdwenen. Die keerzijde wijst op het individuele oordeelsvermogen, het geweten, en ja: onze ziel.

De meeste mensen die zich aan het verkeerde inzicht van de groep conformeren weten aanvankelijk dat de groep het verkeerd ziet. Dit "weten" zou een "geweten" kunnen worden, maar kan ook geleidelijk aan worden "gewist". Zo is het ook met het volgen van leiders. Aanvankelijk weten de meeste mensen heel goed wanneer de leiders fouten maken, maar dit "weten" kan overgaan naar een "vergeten". De aanvankelijke kennis wordt daarin gereduceerd tot het inzicht dat volger en leider ieder hun eigen verantwoordelijkheid hebben. Daardoor wordt het weten wederom gewist.

Momenteel leven we in een dramatische periode van de menselijke geschiedenis. Wereldwijd zijn we in een situatie beland waarin onze leiders pertinente onzin voorschrijven en de meeste mensen toch daarin meegaan en andersdenkenden zelfs als gevaarlijke afvalligen wegzetten. Het staat vast dat er medisch gezien geen pandemie is, maar slechts een laboratorium pandemie van positieve testresultaten. Het staat vast dat de anderhalvemetermaatregel en de mondkapjes schadelijk zijn, en dat een vaccin onnodig is. Toch schrijven onze leiders dit voor en schreeuwen de media dit luidkeels van de daken. De meeste mensen volgen.

Er lijkt hier maar één uitweg. De terugkeer naar een inzicht dat centraal staat in filosofie en religie en dat ten onrechte een zweverige klank heeft. "Licht uit licht". "Atman is Brahman". Zelfs de moderne geschiedenis begon met dat inzicht. De filosoof René Descartes (1596-1650) formuleerde het als volgt: Je kunt overal aan twifelen, maar al twijfelend kun je niet aan de twijfel zelf twifelen. Die twijfel is daarom het enige wat zeker is. En deze zekerheid is de zekerheid van de twijfelaar zelf, niet die van iemand anders. In christelijke termen betekent dat: Alleen ons innerlijk licht kan de wereld verlichten. Dat innerlijk licht is het ware Licht, dat ieder mens verlicht. De Hindoe zou zeggen: Alleen de ziel (atman) valt samen met de wereld (brahman).

De wereld en de anderen zijn niet de maatstaf der dingen. Zij zijn een spiegel die ons terugvoert naar onszelf of ons Zelf, niet naar ons maatschappelijk ego, maar naar onze ziel. Dat brengt ons terug bij de boeddhist Bhakdi, die op 20 april in een interview zei: "Door het uitschakelen van het denken en het inschakelen van het gehoorzamen, vergeten de mensen hun medemensen". In een ander interview vult hij dat aan: "De belangrijkste geschenken die wij van onze schepper hebben gekregen zijn ons gezicht, onze stem, ons verstand en ons hart". We zouden er goed aan doen om deze geschenken in dankbaarheid te aanvaarden, ze te koesteren en nooit meer uit handen te geven. Dat betekent dat we moeten leren om naar ons hart te luisteren, met ons verstand daar een stem aan te geven en zo ons gezicht te laten zien.